

Nowy pschidaw
duchomnych kyrlichow.

Bože wječne bnczje.

633.

Unendlicher, den keine Zeit ic.

Łoŕ: Bydź ciesz a kwalba werschn.

Bez spoczatka a bez konca ſu,
Božo, twoje ljeta; ſy woſchi
dyžli nebeſa a meſy wſcheho
ſwjeta. To džiwno je a woſoſe,
moj duch jo ſpoſnacź nemože;
ty ſy a budješ wječny.

2. Predy hacź ſlonzo ſwjeta-
linu na ſemju wuliwafche; pred'
hacź ſo wješdach na nebju moź
twoja widzić dafche; predy
hacź ſemju ſtworit ſy a morja
a jich łobiny, ty bješche hjejom
wječny.

3. Łjet tawſenty ſo pſched
tobu tať ruczje kaž džen minu.
Dyž wješdy junu wuhafnu,
ſemja a nebjo ſhinu; dyž ſe-
ſtarja ſo jako płat a ſajudu
wohnju jako kad, ty woſtanefch
ſam wječny.

4. Ach, ja wot žonſkej ro-
dženy, ſym mału kwilu žiwn.
Kaž kwjetka borſy ſahine, tať
ruczje ſemre cžiwn. Dyž pať
tež cžjelo roſpane, da tola moj
duch neſajndže, je kaž ty, Božo,
wječny.

5. Duž necham, ſchtož je
ſachodne, pſcheſ mjeru žadacź

wjažy. Dže! wucź ty, luby
Božo, me, jow pytać wječne
ſchazy, ſo bych ja junu wnebe-
ſach ſo ſradowacź moť na ku-
blach, kiž nidy neſahinu.

6. Haj, Kneže, kiž ty bje
a ſy a budješ bez ſkoncženja,
daj, ſo ja ſwoje žiwe dny te
wječne ſweſelenja we twojim
raju wopomnju, ſo poſylnju
a troſchtuju ſym, ſo ſym kaž
ty wječny. J.

Boža wſchudžomnoſź a
wſchewjedomnoſź.

634.

Herr, du erforschest meinen Sinn.

Łoŕ: Dyž rano ſtoža poſtanu ic.

D Kneže, ty me wobhonifch,
ſchtož ſym a ſchtož mam, to
ty wješch, ſchtož ſamo mi je
potajne, to wſcho je tebi ſna-
jomne.

2. Nech ſedžu aby poſtanu,
nech khodžu aby lenncž du, da
wobſahaſch me wobſtajnje, a
ja ſym wſchudžom pſchi tebi.

3. Wſchje myſlje mojej wu-
troby a wſchitke moje žadoſzje
ſy hjejom predy ſroſemik, hacź
ſym je ſebi pomyſlik.

4. Wſchje ſłowa, kiž ja wu-
rncžu, cži dawno predy ſnate ſu;